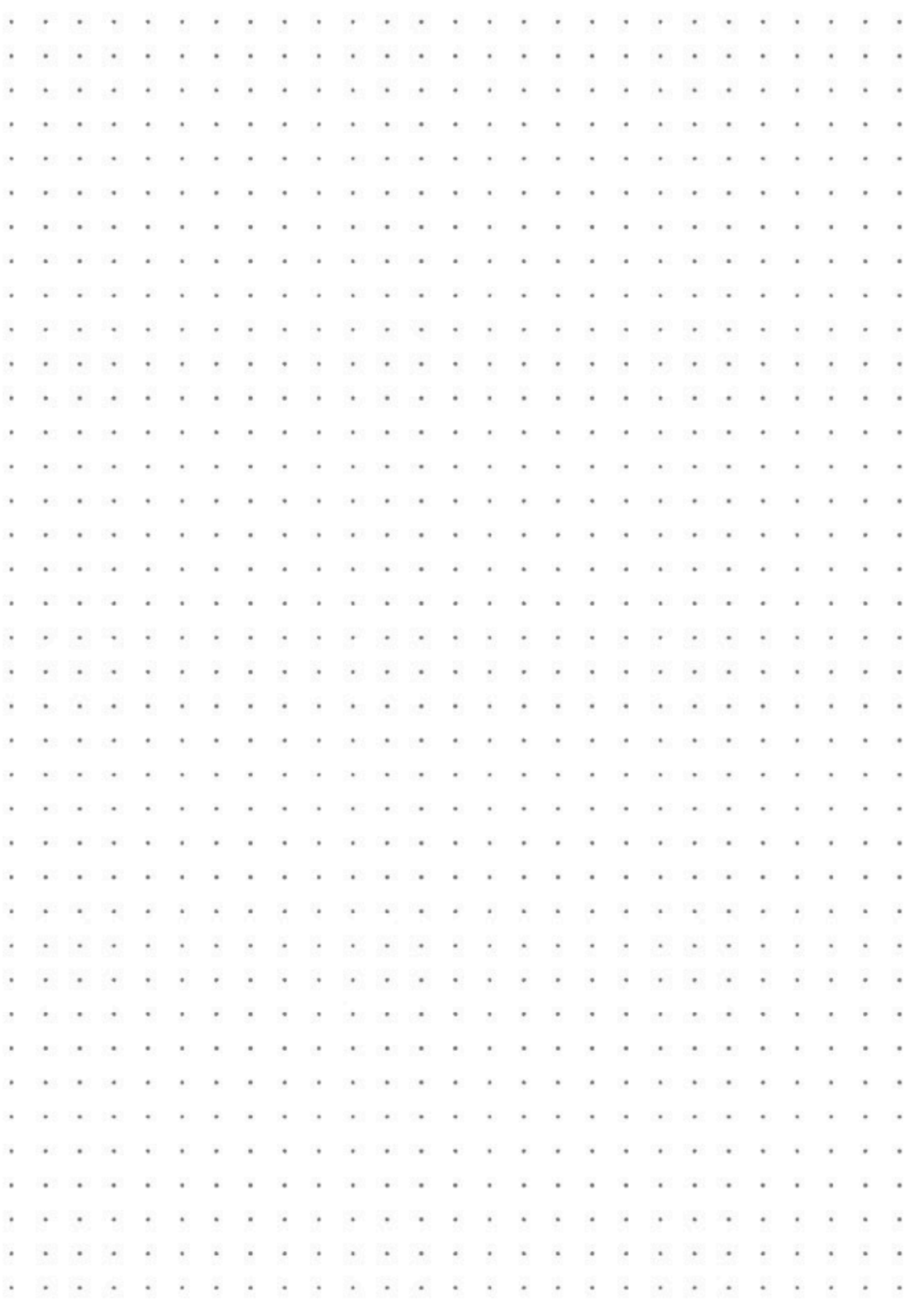

İke Book Club

Sırça Fanus

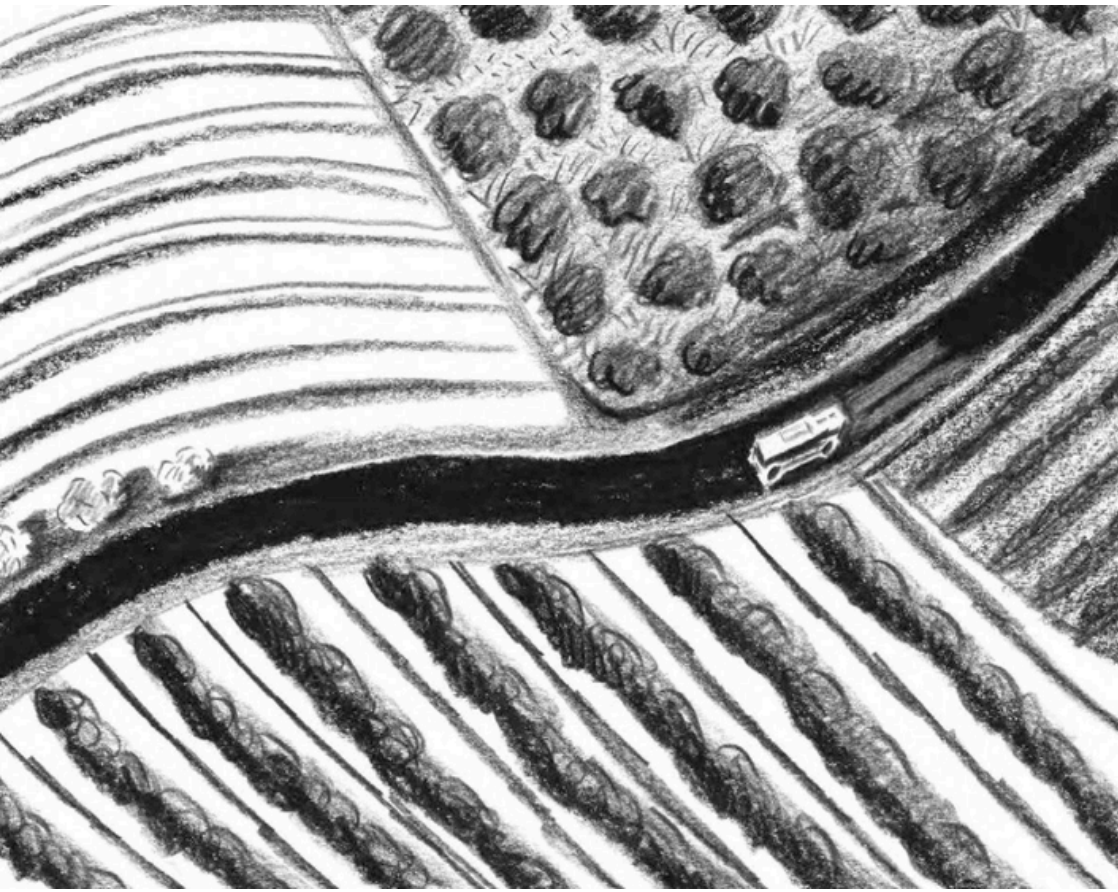
Sylvia Plath

“Kendimi duygusuz ve boş hissediyordum,
aklım, paramparça olmuş hayallerimin
kırıntılarıyla doluydu.”

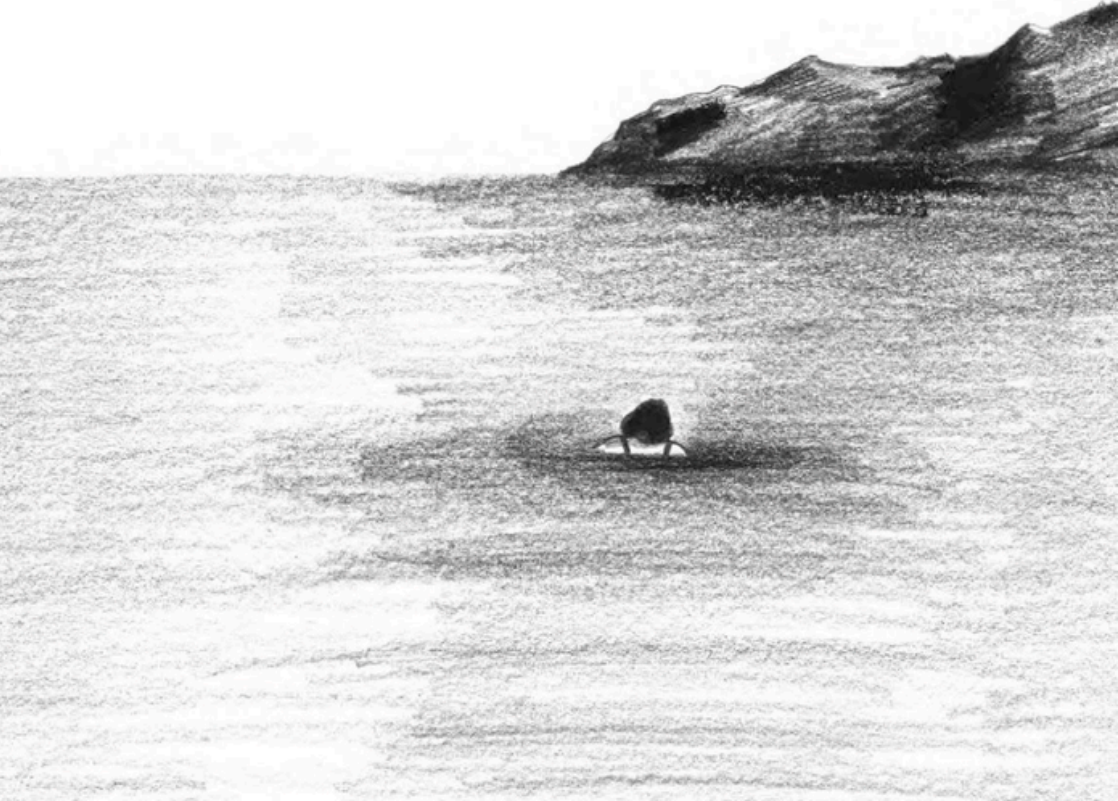

“Kendimi koşu yolu olmayan bir dünyada yaşayan bir yarış atı gibi hissediyordum. Ya da üniversitede futbol şampiyonuyken birden kendini Wall Street’te bir takım elbisenin karşısında buluveren ve parlak günleri, bir mezarcının üzerine kazınmış bir tarih gibi şöminesinin üzerindeki altın kupada kalan biri gibi.”

“Sanki asıl öldürmek istediğim şey o derinin altında ya da başparmağımın altında atan o ince mavi damarda değil, başka bir yerde, daha derinde, daha gizli ve ulaşması çok daha güç bir yerdeydi.”

“Sırça fanusun içinde ölü bir bebek gibi
takılıp kalan insan için, dünyanın kendisi
kötü bir rüyadır.”

“İstedigim bütün kitapları okuyamam, olmak
istedigim bütün insanlar olamam ve
istedigim hayatları süremem, istedigim
bütün becerileri edinemem.
Öyleyse ne istiyorum?”

“Ve ben yatağımda, gözlerimi beyaz tavana dikmiş sırtüstü yatarken sessizlik büyüdü, büyüdü, bir an geldi ki kulak zarlarımın sessizlikten patlayacağını sandım.”

“Hani kent her saniye biraz daha küçülür ama insan gerçekte kendisinin küçüldükçe küçüldüğünü, yalnızlaştıkça yalnızlaştığını, bütün o ışıklarda ve o coşkudan saatte bir milyon kilometre hızla uzaklaştığını hisseder ya; onun gibi bir şey işte.”

“Tıpkı bir kasırganın merkezindeki sakin
bölge gibi durgun ve bomboştum, çevremdeki
karmaşanın içinde yuvarlanıp gidiyordum.”

Ike Book Club

Illustrated by Beya Rebaï